

ת"פ 20/5/67371 - מדינת ישראל נגד י.ד. בוקובזה בע"מ, פארג' חenza - בעצמו

בית משפט השלום בבא ר שבע
ת"פ 20-05-67371 מדינת ישראל נ' י.ד. בוקובזה
בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט, סגן נשיא אבישי כהן
בעניין: המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עווה"ד קורל מואיאל נגד
הנאשמים 1. י.ד. בוקובזה בע"מ
2. פארג' חenza - בעצמו
ע"י ב"כ עווה"ד נתלי פוריין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו ולנשחתת 1, - **61 עבירות של ניכוי מס תשומות מבלי שהוא לגביו מסמן כנדרש לפי סעיף 38** לחוק זהות במטרה להתחמק או להשתטט מתשולם מס בנסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) בצוירוף סעיף 117(ב2)(3) לחוק מס ערף נוסף, תשל"ו - 1975 וכן **16 עבירות של מסירת ידיעת כוחת או מסירת דוח או מסמן הכלולים ידיעה כאמור, עבירות לפי סעיף 117(ב)(1)** לחוק מס ערף נוסף, תשל"ו - 1975.

2. כעולה מעובדות בכתב האישום המתוקן, נשחתת 1 התאגידה לחברה בישראל ביום 1.1.98 וביום 4.10.2006 נרשמה כ"חברה מורשתית" במע"מ לפי חוק מס ערף נוסף בענף הבניה והשיפוצים. מתוקף הייתה החברה מורשתית, חiybat נשחתת 1, באמצעות הנהלה, נשחת 2, להגיש דוחות תקופתיים למע"מ ולשלם את המס הנובע מהם, במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערף נוסף.

בתקופה שבין חודש פברואר 2010 לבין חודש ינואר 2012 הגיעו הנאשמים למנהל המכס והמע"מ דוחות תקופתיים, שפרטיהם מופיעים בספח א' לכתב האישום.

בדוחות התקופתיים שהגישו הנאשמים בתקופת הדיווח האמורה, כללו הנאשמים ניכוי מס תשומות בסך של **1,560,622** בע"מ מבלי שהוא להם לגביו מסמן כאמור בסעיף 38 לחוק המע"מ.

עמוד 1

הנאשימים ניכו את התשומות בהסתמך על 61 מסמכים הנחוצים להיות חשבונות מס על שם 6 חברות שונות וזאת מבלתי שעשו או התחייבו לעשות את העסקאות שלגביהם הוצאו המסמכים כדלקמן:

- א. 12 Cheshbonot Pikitiviot Ul Shem Chabat Ha. Baaz Banya Be'um Noshavot Tarikim Shbin 31.1.11 Lebin 31.12.11 Bahikf Uskekot Shel 1,998,000 NIS Chascosom Mas Hatasomot Pikitiviot Shnoca Bgyn Hw - 319,680 NIS.
- ב. 3 Cheshbonot Pikitiviot Ul Shem Chabat Mg. Teushiot Mshor Banya Be'um Mym 30.7.2010 Bahikf Uskekot Shel 596,820 NIS Chascosom Mas Hatasomot Pikitiviot Shnoca Bgyn Hw - 82,320 NIS.
- ג. 10 Cheshbonot Pikitiviot Ul Shem Chabat Nol Kasmim Be'um Noshavot Tarikim Shbin 31.1.10 Lebin 30.4.10 Bahikf Uskekot Shel 1,637,688 NIS Chascosom Mas Hatasomot Pikitiviot Shnoca Bgyn Hw - 225,888 NIS.
- ד. 18 Cheshbonot Pikitiviot Ul Shem Basam Uvad Be'um Noshavot Tarikim Shbin 17.5.10 Lebin 10.8.10 Bahikf Uskekot Shel 2,990,074 NIS Chascosom Mas Hatasomot Pikitiviot Shnoca Bgyn Hw - 412,424 NIS.
- ה. 7 Cheshbonot Pikitiviot Ul Shem Chabat Z.D. Banya Piyach Be'um Noshavot Tarikim Shbin 30.9.10 Lebin 15.2.11 Bahikf Uskekot Shel 1,412,808 NIS Chascosom Mas Hatasomot Pikitiviot Shnoca Bgyn Hw - 194,870 NIS.
- ו. 11 Cheshbonot Pikitiviot Ul Shem Chabat Brkai Priketim Voch Adam Be'um Noshavot Tarikim Shbin 10.24.7.10 Lebin 30.8.10 Bahikf Uskekot Shel 2,359,440 NIS Chascosom Mas Hatasomot Pikitiviot Shnoca Bgyn Hw - 325,440 NIS.

3. בתאריך 3.7.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יחוור בו מכפירתו וודה בכתב האישום מתוקן. ע"פ ההסדר הוציאו שתי חלופות עונשיות, המבוססות על הפקדת סך כספי על חשבון הסרת המחדל.

החלופה הראשונה: ככל והנאשם יפקיד עד למועד הטיעונים לעונש סך של 180,000 NIS על חשבון הסרת המחדל, המאשימה תגביל עצמה לעונש של 10 חודשים מאסר בפועל וכן עונשה נלוית לשיקול דעת בית המשפט. ההגנה תטען באופן פתוח.

החלופה השנייה: ככל והנאשם לא ישלם סך 180,000 NIS על חשבון המחדל, הצדדים יטענו בהתאם להחלופה השנייה ולפיה, המאשימה תגביל עצמה ל- 12 חודשים מאסר בפועל ועונשה נלוית והגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

4. לאחר מתן הכרעת הדין ולבקשת הנאשם, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לקבלת חוות דעת לעניין התאמתו לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, אך לא התיעצב כלל.

לדברי בא כוחו, הנאשם התנצל על אי התיעצבותו בפני הממונה וזאת מפני שהנאשם תושב הדרומ וכי מאז פרוץ המלחמה, פונה הנאשם לעיר אילת לצורך מטרת עבודה ולצורך מגוריים.

5. בתאריך 8.1.24 ניתנה הכרעת דין מתקנת המתייחסת ל-2 הנאים בתיק בה גם נאשם 1 וגם נאשם 2 מואשים בכלל העירות.

טענות הצדדים

6. ביום 1.8.24 הגישה המאשימה טיעונים לעונש בכתב (ת/1).

ב"כ המאשימה הפנתה לפגיעה בערך המוגן, לחומרת המעשים המבצעים במסגרת ביצוע עבירות מס, שעוניין פגעה ממשמעותית וישראל בקופה הציבורית, בערך השווין בנintel המס ובأمون הציבור במוסדות המדינה האמונים על גביית המס.

נטען ביחס לנسبות ביצוע העבירה כי מדובר ב- 61 עבירות של ניכוי מס תשומות וכן 16 עבירות של מסירת ידיעת כזבת או מסירת דוח או מסמך הכללים ידיעה כאמור, הנזק לקופה הציבורית עומד על סך של מעל 1.5 מיליון ש"ח.

כמו כן המאשימה טענה כי הנאים לא פעלו להסרת המחדל, אף לא באופן חלקי.

המאשימה הפנתה למדייניות הענישה בעבירות כלכליות ולפסיקה לפיה נדרשת ענישה מרתיעה.

מדייניות הענישה הנוהגת:

א. עפ"ג 20-01-2019 מדינת ישראל נ' יחיא גברוי: הנאשם הורשע על פי הודהתו ביצוע עבירות של ניכוי חשבונות שלא כדין וניהול פנקסים כזבים, כאשר סכום המחדל הכללי עומד על כ 1.1 מיליון המחדל לא הוסר.

בית משפט השלום קבע מתחם ענישה של 8 עד 32 חודשים מאסר והטיל על הנאשם 8 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי בעבירות עוון, 6 חודשים מאסר על תנאי בעבירות חטא, קנס בסך ₪ 10,000 וצו מב奸 למשך שנה. בערעור שהגישה המדינה כנגד קולות העונש, קבע בית המשפט המחויז מתחם ענישה ראוי של 12 עד 30 חודשים מאסר, והטיל על הנאשם עונש של 15 חודשים מאסר. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנמו.

ב. רע"פ 7779/15 דניאל צץ ואח' נ' מדינת ישראל: המבקש הודה בהכללת חשבונות החשודות כפיקטיביות בספריו, אך עמד על חפותו בכל הנוגע ליסוד הנפשי. לאחר דין, קבע בית המשפט כי הנאשם ביצע את המוחיש לו, במטרה להתחמק מתשלום מס. סכום המחדל עומד על כ 1.5 - 1 מיליון ₪ ולא הוסר כלל. בית המשפט הטיל על הנאשם 20 חודשים מאסר, 6 חודשים מאסר על תנאי בעבירות פשע על חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה, 3 חודשים מאסר על תנאי בעבירות עוון וקנס בסך 30,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחויז ורע"פ שהוגשה לעליון - נדחו.

ג. רע"פ 5442/14 חב' ינונה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל: הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של

ニכי והפצת חשוביות שלא כדין ובהסתרת מסמכים מהנהל (עבירות בניגוד לסעיף 117(ב)(7) לחוק מע"מ). סכום המחדל הכלול עמד על כ 750,000 ₪. הערכאה הדינית קבעה מתחם ענישה של 10 עד 24 חודשים מאסר והטילה על הנאשם 18 חודשים מאסר, 12 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המ徇ז ננגד הכרעת הדין וגורר הדין, קיבל המערער את המלצה בית המשפט וחזר בו מהערעור על הכרעת הדין. בית המשפט המ徇ז שקל זאת לזכות הנאשם, כמו גם את/amatzio השיקומיים והתנדבותו לקהילה והקל את עונשו של הנאשם ל 14 חודשים מאסר בגין עונשים נלוויים.

ד. רע"פ 5253/17 **אשרף אבו סריה נ' מדינת ישראל:** המערער הורשע בביצוע עבירות של הוצאה 21 חשוביות שלא כדין בין השנים 2008-2010, כאשר רכיב המעו"מ הנובע מכל החשוביות עמד על כ 1.5 מיליון ₪ **המחדל לא הsofar,** אך לאור חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד למtan גורר הדין, בית המשפט הטיל על המערער 16 חודשים מאסר לרצוי בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 60,000 ₪. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש נדחה.

נתען כי מתחם העונש הראוּי בתיק שבפני הינו בין 36-18 חודשים מאסר בפועל, 18-10 חודשים מאסר על תנאי וקנס כספי בשיעור שבין 5-10% מסכום המס והתchiaiot להימנע מעבירה דומה בעתיד.

לענין הנسبות שאין הקשורות בביצוע העבירה, המאשימה טענה כי הנאשם הודה בכתב האישום מתוקן בשלב מוקדם יחסית של ההליך, דבר אשר הוביל להסדר הטיעון וכן טענה כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות בעבירות מס ובכללcolioci החברה נעדרת הרשותות קודמות בעבירות מס.

עוד צינה כי הנאשם לא התיצב בפני הממונה על עבודות השירות ב-2 הזדמנויות שונות.

המאשימה צינה כי אם תעללה טענה ביחס למצבו הכלכלי של הנאשם, תתען המאשימה כי לא אחת נפסק בענין זה כי קשיי כלכלי אינו מהוות עילה להקלת בעונשו של הנאשם בעבירות כלכליות ואף הפנטה לפסיקה 18-09-20237-2023-**מי נ' גורי.**

עוד הפנטה המאשימה להסדר הטיעון שהציג על ידי הצדדים ולニימוקים העומדים בצדיו, הכוללים את התקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, את הودעת הנאשם וחיסכון בזמן שיפוטו וכן ניתן משקל לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום נגדו.

מנגד, צינה המאשימה כי הנאשם לא פעל להסרה ולא חלקית של המחדל וכן טענה המאשימה להטלת ענישה בהתאם לחולופה השנייה בהסדר הטיעון שהציג בין הצדדים.

לטעת המאשימה, על אף שהסדר שהציג הינו בחריגה ממתחם העונש ההולם לו טענת המאשימה, הרי שבשל החיסכון בזמן שיפוטו וتبיעתי ונוכח חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, יש לאמץ את הסדר הטיעון

בחלופה השנייה ולהטיל על נאשם 2 עונש של מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי ברף התחרותן של המתهم, קנס ברף העליון של המתهم וחטימה על התחייבות עצמית להימנע מביצוע העבירות בגין הורשע.

7. ביום 21.1.24 הגישה ההגנה טיעונים לעונש בכתב.

לענין חלוף הזמן מביצוע העבירות ושיהוי ניכר בהגשת כתב האישום.

ההגנה טענה כי לענין זה עומדת לרשות הנאשם טענת הגנה מן הצדק.

ההגנה טענה כי עבירות המס בוצעו בין השנים 2010 - 2012 וכי כתב האישום המקורי הוגש בשנת 2020 וכי כתב האישום המקורי הוגש בשנת 2021 וכי הנאים נקבעו את הדיון בשנת 2024.

על כן, נטען כי המאשימה פעלת בהגשת כתב האישום תוך שהיוי ניכר אשר פגע פגעה אנושה בהגנתם של הנאים. זאת מכיוון שהבאת ההליכים הפליליים לדין והכרעה בבית המשפט זמן רב לאחר מועד ביצוע העבירות מקשה לקיום אוטם רפואי וכן בחלוף הזמן אשר יכול להשפיע על זיכרונות של העדים, דבר יכול לגרום להגנה נזק ראייתן.

כמו כן, נטען כי הנאשם זומן לחקירה ראשונה בחודש נובמבר 2009 וזומן לחקירה בשנת 2016 וכי זו למעשה פעולה החקירה האחרונה בתיק. כמו כן, כתב האישום המקורי הוגש לבית המשפט ביום 14.09.2021, קרי 5 שנים מתום החקירה ב-2016, וכ- 10 שנים ממועד ביצוע העבירות.

תקופת זמן זו לפני דברי ההגנה הינה תקופה ארוכה ומשמעותית בחיו של אדם.

כמו כן, נטען כי בתקיך זה לא הייתה השתלשלות חוקית חריגה אשר הצדיקה את השהיוי הניכר.

כמו כן, הפניה ההגנה להנחיה הייעץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 "marsh Tipol התביעה עד להגשת כתב האישום".

עוד הפניה ההגנה לפסיקה בנושא השהיוי וטענה כי: "כידוע, שהיוי וחלוף הזמן מהווים שיקולים רלוונטיים בין שיקולי העונשה, ונקבע לא אחת כי השהיוי בהגשת כתב אישום מביא לעינוי דין לנאשם ולצדיו פגעה פוטנציאלית ביכולתו להtagונן, ויש בו כדי להביא להקללה משמעותית בעונש במקרים מתאימים, כשל מקרה נבחן על פי נסיבותו".

וכן הפניה לפסיקות הנוגעת לעניין: ע"פ 19-02-57577-**ילדרים נ' מ"** (והפסיקה המזוכרת שם ע"פ 3/4603 אדרי נ' מ"), פסקה 33 בפסק הדין בערעור על גזר הדיון, ע"פ 9/7989-**דשקב נ' מ"**, פסקה 11, ע"ג 16-09-6117 פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה.

לפיכך, טענה המאשימה, כי לנאשם עומדת הטענה של "הגנה מן הצדק" מחייבת שהיוי ועינוי הדיון שנגרם לו בגיןה.

בالمישר נטען כי הנאשם פעל כמיolib יכולתו להסרת מחדלים של הנאים עד למועד גזר הדין אולם, המחדל טרם הוסר במלואו עקב חיסרונו כיס ובהיעדר יכולת כלכלית ומעטפת משפחתיות לסייע לנאים.

בעניין מדיניות הענישה הנוגנת, טענה ההגנה כי מסקירת הפסיקה בתיקים כלכליים בהם נאים הורשו ביצוע עבירות מס בהיקף מחדלים גבוה גם כאשר מחדלים לא הוסרו עולה כי בתם המשפט מצאו ליתן משקל ממשמעות לשאלת חלוף הזמן בענישה בין אם במניעת האפשרות להטיל עונש של מאסר בפועל ובין אם כנימוק לכך שהמאסר יוכחה בעבודות שירות.

א. בעפ"ג 20-07-68947 **סרגיי יוסופוב נ' מדינת ישראל**: המערער גרע מהקופה הציבורית כ 1.4 מיליון ₪ בגין ניכוי בכח של מס תשומות, ללא חשבונות מס כדין, המחדל לא הוסר.

לאור חלוף הזמן, בית המשפט המחויז באර שבע קיבל את הערעור, ביטל את רכיב המאסר בן 10 חודשים והעונש הומר ל 9 - חודשים עבודה שירות.

ב. בעפ"ג 19-02-57577 **סיכון ילדרים נ' מדינת ישראל**: קיבל בית המשפט המחויז את ערעור המערער שהורשע לאחר ניהול הוצאות בעבירות מס שונות ומתוך 15 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין ו 15 - עבירות של שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס ונידון ל- 16 חודשים מאסר. המערער עבד עצמאית בתחום הבניה בין השנים 2010-2011, ובמסגרת דיווחיו לרשות המס כולל 15 חשבונות מס תשומות כזבות בסך 3,557,136 ₪, כאשר המע"מ הנובע מסכם זה עומד על 491,459 ₪ גזר-דין ניתן רק בשנת 2019. בית המשפט מחויז קיצר את תקופת המאסר לכדי 9 חודשים והואורה כי זה ירצה אותם בדרך של עבודה שירות. הנימוק המרכזי לקבלת הערעור היה קשרו בחלוף זמן של 9-8 שנים בין מועד ביצוע העבירות למועד שבו נדרש הנאשם לתת את הדין.

ג. ת"פ 18-06-26919 **בית המשפט ומע"מ ירושלים נ' אהרון מיכאל**: במקרה זה הנאשם חמק מתשלום מס בגין של 1,777,050 ₪ באמצעות דיווחים כזבים, כאשר המחדל הוסר בחלקו, אולם בשל נימוקים אישיים כגון חלוף הזמן הוטל על הנאשם עונש של 9 חודשים שירות בעבודות שירות לצד מאסר מותנה וכנס בסך 300,000 ₪.

ד. בנסיבות חמורות מעنينנו, בת"פ 18-12-67277 **רשות המיסים נ' הלל טלקר**: דבר על הנאשם שניכה מס תשומות פיקטיביות בסך של 2,099,778 ₪ המחדל לא הוסר. בית המשפט נתן משקל לשינוי בהגשת כתב אישום על רקע טענת "הגנה מן הצדק" והשית על הנאשם 9 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות.

ההגנה המשיכה והפנתה לפסקיות רבות נוספת.

בעניין מתחם העונש ההולם, טענה ההגנה כי מתחם העונש ההולם במקרה דין צריך לנوع בין 6 חודשים

מאסר שירצו בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

לענין הנسبות שאין קשרו בביצוע העבירה, טענה ההגנה כי הנאשם הודה במינויו לו ע"פ כתוב האישום המתוון בשמו ובשם הנואש בנסיבות הראשונה, חסר زمنי שיפוטי יקר והעדת עדים רבים. עוד נטען כי הנאשם עשה זאת תוך ביטוי של לكيחת אחריות מוסרית ומשפטית ומתחזק לנכונות להפנים את האירועים ולשלם את חובם של הנואשים לחברה.

כמו כן, טענה ההגנה כי ידו של הנאשם אינה משגת להסיר את מחדרו בהתאם לחלופה הראשונה שהוצגה בהסדר הטיעון,يطענו הצדדים לעונש בהתאם לחלופה השנייה.

נטען כי הנואשים נעדרו עבר פלילי ונעדרו הרשותות בעבירות מסוימת. כמו כן, נטען כי הנאשם נשר מלימודיו על רקע סוציאאקונומי קשה, נכנס לנערלי אביו על מנת לפרק את אחיו ואמו.

ה הנאשם מנהל אורח חיים נורמלי ועובד לפניו בעבודות מזדמנות. כמו כן נטען כי לנאם ביום אין דירת מגורים, אין נכסים ורכבים על שמם.

עוד נטען כי העבירות בוצעו ברוח שנות, ללא תחכם והיקף ניכר יחסית והסתמכו ביזמתו של הנאשם וכי מאז כתוב האישום המתוון, הנאשם לא ביצע עבירות נוספות וכי הוא מביע חרטה כנה ואמיתית על מעשיו.

כמו כן, התבקש בית המשפט בשים לב לחולוף הזמן והשייהו הניכר בהגשת כתב האישום, ההודאה בהזדמנויות הראשונה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ההחלטה הנוגנת ומטעמי צדק למקם את הנאשם ברף התחרותן של המתهم ולהשתת של הנאשם עונש שירותה על דרך של עבודות שירות שלא עולה על 6 חודשים. באשר לרכיב הקנס, לאור סעיף 40 ח' לחוק העונשין, התבקש בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי והאישית של הנאשם ולהסתפק בהשתת קנס מותן וסמלית.

הואיל והנאשمت אינה פעליה, התבקש בית המשפט להימנע מהשתת קנס על הנואשת.

דין והכרעה

הערכיהם המוגנים ושיקולי הענישה

.**8.** נראה כי אין צורך להזכיר מילים על חומרתן של עבירות המס. מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה חמורה בערך השווין. הקופה הציבורית נפגעת והדבר גורר גם פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, נטל המס מוטל באופן גבואה יותר לשם מימון פעילות ציבורית ואף יכול ויחסרו שירותי ציבוריים שנייתן היה לממן לו ההכנסות ממשיסו היו גבוהות יותר. הפגיעה בקופה הציבורית גוררת פגיעה קשה בכלכלה, במשק ואף גוררת פגיעה בעיקנון הסולידריות החברתית.

.**9.** בית המשפט העליון עומד לא אחת לא חומרתן של עבירות אלה, כדלהלן:

"בית משפט זה חוזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעהה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לניטול תשלום המיסים, כמו גם מהकoshi הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטראס הציבורי שבଘמורת הענישה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, וכך אשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

[רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018), פסקה 11 בהחלטת כב' השופט אלרון].

10. בנוסף לפגיעה הכלכלית בקופה הציבורית ובכיסם של אזרחי המדינה שמימי החוק ולפגיעה בערך השוויון בניטול המס, יש במשדי הנאשמים גם פגיעה בפעילותה התקינה של מערכת המס ושיטת העבודה אשר מתבססת על דיווחי אמת ובמועד מאת הנישומים.

11. עבירות אלה קלות לביצוע ומנגד.ACיפתן קשה בשל הקoshi שבחשיפתן. לאור האמור, נקבע כי יש לנקטו ביד קשה עם עברייני המס ולהשיט עליהם ענישה מרתיעה. בעבירות אלה יגבר האינטראס הציבורי שבଘמורתה, הן הרתעת הרבים והן הרתעת היחיד, על פני נסיבותו האישיות של הנאשם.

"... כבר נפסק, לא אחת, כי בעבירות כלכליות - בכלל, ובdebts מס - בפרט, גובר משקלם של האינטראס הציבורי שבଘמורתה בענישה ושל שיקולי הרתעה, על פני נסיבותו האישיות של הנאשם".

[רע"פ 5308/18 נאסר ג'בארין נ' מדינת ישראל אנף המכס והמע"מ (18.7.2018), פסקה 11 בהחלטת כב' השופט אלרון].

12. ככל יש למצות את הדין עם הנאשמים בביטוי עבירות מס ולהשיט עליהם ענישה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

"בית משפט זה חוזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעהה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לניטול תשלום המיסים, כמו גם מהקoshi הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרות גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה לאינטראס הציבורי שבଘמורתה הענישה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, וכך אשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

[רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018); רע"פ 2259/16 מרק פרנק חנווכיב נ' מדינת ישראל (2.5.2016)].

13. כמו כן, בעניינו המחדל לא הוسر, וכי בתי המשפט עמדו לא אחת על החשובות שיש לייחס לסוגיות הסרת

המחדל ולמשך שיש לתת לעניין זה בגזירת עונשם של עברייני מס:

"בפסקתו של בית משפט זה אמן הודהשה לא אחת חשיבות הסרת המחדל על ידי הנאשם. עוד נאמר כי על מנת לעודד התנהגות זו, על בית המשפט לשקל הפחתה בעונשו של הנאשם לתקן את העיות שנגרם מעבירותיו (ראו: ע"פ 395/75 מיכאל צור נ' מ"י, פ"ד ל(2) 1976 589; ע"פ 1341/02 מיכל מזרחי נ' מדינת ישראל [פורסם בנוויל] (21.10.02)). תפיסה זו אף קיבלה ביטוי במסורת תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בסעיף 40יא לחוק, אשר כולל רשימה של שיקולים שאינם נוגעים לביצוע העבירה שעלה בבית המשפט להביא בחשבון לצורך קביעת גזר הדין.... [רע"פ 14/5872 אלון נגד מדינת ישראל].

מתחם העונש ההולם

14. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לשקל, בין היתר, את משך הזמן בו בוצעו העבירות ואת שנות המס על פניו; את מספר החשבונות שהוציאו שלא כדין ודוחיו במסגרת הדיווחים התקופתיים; את היקף העסകאות בפועל; ואת הפגיעה בקופה הציבורית. עוד יש לשקל את השיטתיות ואת התחוכם בהם נקט הנאשם ביצוע העבירות.

15. עיון במדיניות העונשה הנהגת לרבות בפסקה שפורטה בהרחבה בטיעוני הצדדים בכתב מעלה כי בעבירות דומות ובנסיבות כספיים דומים הוטלו עונשיםelman רחוב, תלוי בין היתר, בנסיבות ביצוע העבירות, בהיקף הכספי ובסאלת הסרת המחדל.

16. בהתחשב באופי העבירות והיקפן אני סבור כי מתחם העונש הראי נع בין 15-30 חודשים מאסר בפועל.

הסדר הטיעון שהוצג בין הצדדים הינו הסדר מקל, אולם אינם חריג מתחם העונש ההולם באופןמשמעותי ובוודאי לא מצדיק להתערב בו בשים לב להuder עברו פלילי של הנאשם וחיסכון בזמן השיפוטי וכןכח הטענה להגנה מן הצדק בשל השינוי במועד הגשת כתב האישום. יחד עם זאת, הנאשם לא הסיר את המחדל באופן מלא ולו באופן חלק. שילוב נתונים אלו הביא אותי למסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש לריצוי מאסר בפועלอลם התקופה שתציגו תיתן ביטוי לטענת השינוי כך שמצאתו לנכון לקבל עתירת המאשימה בהתאם לקופה השניה שהוצגה על ידי הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

בחינת מדיניות העונשה הנהגת במקרים דומים:

א. רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מ"י:

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המקורי בגדרו נדחה ערעור המבקרים על הכרעת דיןנו וגזר דיןנו

של בית משפט השלום.

המבקשים הורשו בבית משפט השלום, לאחר שמייעת ראיות, ב实践中 55 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמן כדין, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערף מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ"). בית משפט השלום גזר את דיןם של המבקשים כדלהלן: על המבקש הוטלו 6 חודשי מאסר לרצוי בדרך של עבודות שירות; **8 חודשים מאסר על תנאי, לבסוף עבירה על חוק מע"מ במשך 3 שנים; וכן קנס בסך 120,000 ש"ח, או 10 חודשים מאסר תමורתו.** על המבקש הוטל קנס בסך 100,000 ש"ח.

בבאו לגזר את עונשו של המבקש בתוך המתחם עמד בית משפט השלום על מכלול נסיבותיו האישיות, ובכללן עבורי הפלילי הנקי, גילו המתקדם והיותו אב לילדיים; תרומתו להילאה ורווחתם של חילז'יל; וכן מצבה הרפואית הקשה של רעייתו ותמיכתו בה. בית המשפט סבר כי בכוחן של הנסיבות האמורתיות, כשלעצמם, להצדיק את העמדת עונשו של המבקש בקרבה ל"אמצע גדרי מתחם העונש ההולם".

לצד זאת, בית משפט השלום העמיד נגד עינוי את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, שבמהלכו לא ביצע המבקש עבירות נוספות, וקבע כי יש ליתן לשיקול זה "משקל משמעותי" בಗזרת עונשו. בסיכון של דברים, ובשים לב לכך שהמבקשים "הסירו את המחדל", כהגדרת בית המשפט, באמצעות תשלום קרן החוב לרשות המס, השית בית המשפט על המבקש את העונש האמור לעיל.

המבקשים ערערו על הכרעת הדין ועל גזר הדין בבית המשפט המחוזי. המשיבה ערערה גם היא על גזר הדין. בפסק דין דחה בית המשפט המחוזי את ערעור המבקשים וקבע חלקית את ערעור המשיבה, בקבועו כי עונש המאסר שנגזר על המבקש בבית משפט השלום חורג לפחות ממידיניות העונישה הנוגאת. **נקבע, כי בית משפט השלום אכן שגה בקביעת מתחם העונישה, וכי יש להעמידו על טווח שבין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל.** כן נקבע כי לנוכח חומרת העבירות ומידיניות העונישה הנוגאת ביחס לעבירות מס, ולנוכח העובדה ש"רכיב לא מבוטל מהעיכוב בע מואפן ניהול ההליך על ידי המערערים, אין בחלוף הזמן וביתר נסיבותיו האישיות של המבקש כדי לפטור אותו מעונש מאסר בגין סורגי ובריה.

עם זאת, בית המשפט סבר כי אין מקום לקבל את עמדת המשיבה במלואה ולהעמיד את עונשו של המבקש על 27 חודשים מאסר בפועל. זאת, לנוכח התמצאות ההליכים והעובדה שזו נבעה גם מהתנהלותה של המשיבה, ובשים לב לכך שאין דרכה של ערacaת הערעור למצות את הדין עם נאשם. **לפיכך, השית בית המשפט המחוזי על המבקש עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, חלף עונש המאסר שהוטל עליו בגין דיןו של בית משפט השלום, תוך שהותיר את יתר רכיבי העונש על כנמו.**

המבקשים ערערו לבית המשפט העליון, בו טענו כי העובדה שגזר הדין ניתן יותר מ-10 שנים לאחר ביצוע העבירות מחייבות הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. לשיטת המבקשים, טענה זו עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה עם הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בעונישה), התשע"ו-2016, ה"ח הממשלה 8078 (להלן: הצעת החוק), אשר במסגרת פועל החוקן, לשיטת המבקשים, "לשינוי הוראות החוק כך שנסיבת חלוף הזמן תוכל להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם".

בבית המשפט העליון טען כי:

"הלכה היא כי יש בחלוף הזמן כדי להוות שיקול לקולא בגיןת עונשו של הנאשם. ואולם, בית משפט זה עמד לא אחת על כך שמשמעותו של שיקול זה, כמו גם אופן השפעתו המדוקדק על גזרת עונשו של הנאשם מסוים, תלויים בסביבתו של כל מקרה ומרקם. אמרה ברוח דומה הובעה בפסק הדין בע"פ 2103/07 **הורוביץ נ' מדינת ישראל**:

"לא כל עיכוב [בהתנאים בעניינו של הנאשם - י' א'] נושא עליו 'שובר הנחה' הפוטר הנאשם מעונש בכלל ומעונש מסר בפרט. גם במצב מעין זה שומה על בית המשפט לבחון את מכלול האינטרסים הצריכים לעונשה. מדובר בשיקול שעלה בית המשפט לשיקול ולקבוע מהו הביטוי ההולם לו בגיןת העונש" (שם, בפסקה 338).

יעור כי הלכה זו מוצאת תמכוכן אף בהצעת החוק שעיליה ביקשו המבקרים להסתמך בבקשתם, חרף העובדה שטרם אושרה על-ידי המחוקק. הצעת חוק זו מבקשת להעניק לבית המשפט סמכות לסתות ממתחם העונשה שקבע, בין היתר בשל חלוף "פרק זמן ארוך במיוחד" מעת ביצוע העבירה. ואולם, כעולה מסעיף 2 להצעת החוק ומדובר בהסביר לה, סמכות זו לא תופעל עוניון שבשגרה, אלא בהתקיים "נסיבות מיוחדת וויצאת דופן" המצדיקה סטיה ממתחם העונשה "כדי למנוע עיוות דין", וכפי שהודגש בדברי ההסביר להצעת החוק:

"כמובן שלא בכל מקרה הימשכות ההליכים המשפטיים מצדיקה הקלה של ממש או אף הקלה כלשהי בעונשו של הנאשם, ולעתים עקרון ההלימהαιנטראסיטס אחרים יצדיקו את מיצוי הדין עם הנאשם גם בחלוף זמן" (שם, בעמוד 1079).

לנוכח האמור, תמים דעים אני בית המשפט המחויז כי חומרתן העקרונית של העבירות שבנה הורשו המבקרים ונסיבות ביצוען הקונקרטיות מחייבות הטלת עונש מסר בפועל על המבkick, וזאת אף על רקע מכלול נסיבותו האישיות והמשפחתיות וחरף חלוף הזמן בין מועד ביצוע העבירות למועד מתן גזר הדין, מצב דברים אשר - כפי שקבע בית המשפט המחויז - רובץ גם לפתחו של המבkick (והשוו: רע"פ 10/2009 **זכאי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 18/1929 **אריאלי נ' מדינת ישראל**).

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

ב בגיןת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשים קולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הרואי לחת את הדעת לנסיבות הבאות:

17. שקלתי את נסיבותו האישיות של הנאשם, גילו, היותו נעדר עבר פלילי והמצוקה הכלכלית אליה נקלע. עם זאת, ככל, המשקל שניtan לנסיבות האישיות של הנאשם ולמצויקתו הכלכלית כעסקין בעירות מס הוא נמוך.

בעניין זה אפנה לדבריו של כב' השופט (בdimos) א' שهم ב-רע"פ 4584/15 **משהו משאהרה נ' מדינת ישראל**, בפסקה 7:

"ועוד יש להזכיר, בהקשר לכך, כי עבירות כלכליות, ובכללן עבירות המס, טומנות בחובן חומרה מיוחדת, המצדיקה ענישה מרתעיתה בסוגרתה מוקנה משקל נמוך לנסיבותו האישיות של הנאשם. כאמור: "כשעסקין בעבירות מס כלל, כנפק לא אחת, שיקולי הרטעה גוררים על נסיבותו האישיות של הנאשם, אף אם אין מאינים כאלה: 'ונכח פגיעה הקשה של עברינות המס במשק, בכלכלה, במגון היבטים חברתיים הנוגעים לנשל תשלום המיסים, ואף בשל הקושי הרב שבחשיפתה, יש לנקט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט הרטעתו של העריניים, במסגרת שיקולי הענישה'" (רע"פ 7135/7 חנ נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (3.11.2010); ראו גם:

ענין פלוני; ראו גם: **רע"פ 13/964 רוביינשטיין נ' מדינת ישראל**:

"לא. כמו כן, מצבו הכלכלי הקשה של המערער, אינו מצדיק אי-הגשת זו"חותם במועד. בעניין זה אנו מפנים לדבריה של כב' השופט (בdimos) ד' דורנר ברע"פ 4844/00 ברקאי נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(2) (2001), 46, 37:

"יוצא אפוא כי על-פי תכליותם, האיסורים הפליליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטוותו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו. על-כן יש לקבוע כי ההגנות של "הצדק סביר" ונקיות האמצעים הסבירים או הנאותיים למניעת העבירה אין חלות אף אם העיכוב בהעברת כספי המסים נבע ממצוקה כלכלית קשה שהותירה בפני הפרט אך בחירה בין העברת כספי המסים, שאינם שייכים לו, לבין **קריסתו הכלכלית**".

18. כמו כן, שקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, ואת העבודה כי המחדל לא הוסר כלל, כאשר מדובר בניכוי מס תשומות בסך של 1,560,622 ל"נ.

בנוסף,לקח בחשבון כי הנאשם מנוהל אורח חיים נורטטיבי ועובד לפונסתו בעבודות מזדמנות וכי אין לנאים דירת מגורים ולא נכסים ורכבים על שמנו.

כמו כן, כן נלקח בחשבון כי הנאשם לא ביצע עבירות נוספת וכי הוא מביע חרטה כנה ואמיתת על מעשיו.

19. כמו כן,לקח בחשבון את השינוי הניכר בהגשת כתוב האישום, כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בתקופה שבין חודש פברואר 2010 לבין חודש ינואר 2012 ובשנת 2016 הסתיימה החקירה. בנוסף, כתוב האישום המתוקן הוגש לבית המשפט ביום 14.09.2021 וכי רק ביום 3.7.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפני הנאשם ייחזר בו מכפירתו ויאודה בכתב האישום המתוקן.

משכך, סבור אני, כי יש ליתן לשינוי זה, שלא ניתן לו טעם של ממש, משקל בעת גזירת עונשו של המערער, אולם הואיל ומדבר בעבירות מס, המשקל שיינתן לשינוי הוא נמוך יותר, נוכח האינטראס הציבורי באכיפת עבירות המס (ע"נו, למשל, בדברי כב' השופט י' אלרון ב-רע"פ 9004/18 **ITCHKI נ' מדינת ישראל**, בפסקה 11).

סוף דבר:

לאחר שהקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל

אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו בגין תיק זה.

ה הנאשם יתיצב לריצוי עונשו בבית סוהר "דקל" ביום 21.4.2024 עד בשעה 00:08 הנאם יbia עמו תעודה זהות וכן העתק פרוטוקול גזר הדין.

הבהירתי לנאם את זכותו לפנות ליחידה למאסרים נדחים שבו"ס לצורך תיאום מקום ריצוי המאסר.

ב. 8 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים ממועד שחרורו מהמאסר. מאסר זה יופעל במידה וה הנאשם יעבור במשך תקופת התנאי עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 40,000 ₪ או 4 חודשים מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב- 40 תלמידים חדשים שווים ורצופים, החל מיום 1.4.25. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכם כולו לפירעון.

ד. הנאשם יצחיר על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מיום שחרורו.

ה. מטיל על הנאשם 1 קנס סמלי בסך 500 ₪ בשם לב לכך שהנאשמה אינה פעילה עוד. הקנס ישולם עד ליום 1.6.24.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, א' אדר ב' תשפ"ד, 11 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.